

[Brøndsted.]

kristeligt folkeparti — to alen af ét stykke i denne sag — og skal komme med noget imellem anden og tredje behandling.

2 års arbejde, 2 års tid, har man haft til at sætte nogle folk på at arbejde med det. Jeg synes, at så har man ikke ret meget baggrund for at udtale sig, for man må spørge: hvor meget har man virkelig forstået? Har man forstået, at dette er et stykke lovgivningsarbejde, der er en ajourføring? Det er et stykke lovgivningsarbejde, der er arbejdsmoral i, et stykke lovgivningsarbejde, der spørger, om vi er anstændige i vore krav til vore arbejdspladser. Dette, at arbejdspladserne selv er med i at styre det og udbygge det, siger noget om, at vi accepterer det nære samfunds indflydelse, også når det gælder arbejdspladserne, og derfor er der en så god styring og kontrol, som der kan være i det.

Det er blevet sagt mange gange af arbejdsministeren — og jeg vil da gerne have, at han siger det én gang til — at arbejdsmarkedsudvalget skal blive orienteret fortløbende og hele tiden og langs ad vejen, så vi kan se, hvad der sker, når denne lov træder i kraft. Vi har sikret os at få beretningen hvert år, og det synes jeg er godt, og vi har altså også mulighed for at følge det og mulighed for at sige til, hvis der er ting, vi synes er ude af takt, ikke i overensstemmelse med behovene.

Venstre stemmer for flertallets ændringsforslag, de, der er stillet af ministeren, og venstre stemmer imod de andre ændringsforslag. Vi håber, at man kan se, at her er et stykke ansvarlig lovgivning, som det er vanskeligt at have nogen begrundet mening om at man kunne gå imod.

Bach (FP):

For at der ingen tvivl skal være om fremskridtspartiets stilling til det nye arbejdsmiljølovsforslag, som nu er fremsat til endelig vedtagelse, skal jeg, inden jeg prøver at gå ind i, hvad loven indebærer, starte med at sige, at vi i fremskridtspartiet ligesom i alle de øvrige partier er enige om, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og at det både menneskeligt og nationalt også er meget klogere og billigere.

Betænkningen viser, at der er stillet mange spørgsmål og givet mange for mig indviklede

svar. Vi har haft mange samråd med arbejdsministeren og embedsmændene, og jeg føler, at næsten hvert ord i loven er vejlet på guldvægt. Men jeg må som håndværker og en af dem, der skal leve med loven, hvis den vedtages, indrømme, at mange af paragrafferne for mig at se har fortabt sig i trivialiteter og juridisk volapyk. Det siger jeg ikke for at være negativ, tværtimod. En af årsagerne til, at jeg står netop her, er fremskridtspartiets hovedkrav: giv os forståelige love!

Uanset om så samtlige ordførere fra de andre partier ryger op og vil påstå, at det er en enklere formuleret lov, der let lader sig tilpasse den hastige udvikling i erhvervslivet og samfundet i øvrigt, bliver jeg nødt til at sige, at det er en udokumenteret påstand af flere ganske alvorlige årsager. Da samfundet bl. a. kan deles op i den beskyttede og den ubeskyttede sektor, ville vi fra fremskridtspartiet allerhelst, at den fremsatte arbejdsmiljølov, hvis hovedformål er sikkerhed og sundhed, havde været formuleret, så de i den ubeskyttede sektor, altså de produktive i samfundet, der er uden barnepige, altså sikkerhedsrepræsentanter, kunne have forstået loven og dermed efterlevet den. Det er vel også derfor, arbejdsministeren i over halvdel af paragrafferne har bemyndigelse til ændringer, hvilket vi i fremskridtspartiet absolut er imod. Vi kan strække os til, at arbejdsministeren i samråd med et enigt arbejdsmarkedsudvalg kan fremkomme med forslag om ændringer til loven.

Der står ganske vist i betænkningen, at ministeren endvidere over for udvalget har fremlagt en af arbejdsmiljøgruppens sekretariat foretaget beregning, hvorefter det kan skønnes, at de samfundsmæssige omkostninger, der må henføres til et utilfredsstillende arbejdsmiljø, formentlig udgør mere end 10 mia kr. Og hvilke ansvarlige medlemmer af det høje ting vil ikke hjælpe til med at spare samfundet og dermed skatteyderne for 10 mia kr?. Der kan man i hvert fald altid regne med fremskridtspartiet. Men her står jo „skønnes“ og „formentlig“. Det må være tal, der kan dokumenteres, og besparelser, der kan praktiseres.

Hvor arbejdsministeren føler sig mere sikker, er med hensyn til antallet af flere offentligt ansatte og hovedposten for det offentliges og erhvervenes udgifter til lovens gennemførelse. Vi vil helt undlade at gå ind